

Συμπλήρωμα Μηναίου
ΤΗ: Ζ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλέως γηγῆνου τὸν πόθον ἔρωτος,
ὑπεριδοῦσαν ἐμφρόνως, Κασσιανὴν
εὐκλεῇ, δι' ἀγάπην τοῦ Παντάνακτος
ὑμνήσωμεν, ὡς ἀρετῆς ὑπογραμμόν, καὶ
ποιήτριαν σεπτὴν, ἀσμάτων ἀναβοῶντες·
τῆς Βασιλείας εὐχαῖς σου, Θεοῦ ἡμᾶς
μετόχους ποίησον.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος
τοῦ Δαυῖδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ
καινουργεῖται, συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ, Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν
ἐθνῶν, Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα

πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει,
τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄδυτος ἀστήρ, σωστικῆς μετανοίας,
ἐκλάμπουσα αἰεὶ, εὐσεβῶν τὰς καρδίας,
λαμπρύνεις θεῖῳ Πνεύματι, καὶ παθῶν
λύεις ζόφωσιν, τῶν τιμώντων σε, Κασσιανὴ
πανολβία, λύχνη χάριτος, φωτολαμπές καὶ
ἄϋλον, Ἀγγέλων συνώμιλε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Σεπτοῦ Ἰωακείμ, καὶ θεόφρονος Ἄννης,
ἐκβλάστημα λαμπρόν, Θεοτόκε Παρθένε,
χαρᾶς πάντας ἔμπλησον, τοὺς πιστοὺς τῇ
γεννήσει σου, ὡς ἀνάψασα, τῆς σωτηρίας

ἐλπίδα, τοῖς συστήμασι, βροτῶν ἐν χώρᾳ
θανάτου, πικρᾷ τοῖς καθεύδουσι.

Κάθισμα Β'.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχῆς τὴν λαμπάδα σου ἐν τῷ ἐλαίῳ
σεμνῇ, φαιδρύνασα νήψεως καὶ ἀπαθείας
καλῶς, εἰς ὕψος κατήντησας, τοῦ νοητοῦ
νυμφῶνος, ἔνθα σὺν ταῖς φρονίμοις, χαίρεις
ἀεὶ παρθένους, καὶ Χριστῷ συναγάλλῃ, τῷ
σῷ Κασσιανῇ ποθεινῷ, μήτερ Νυμφίῳ σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Χαρὰν διεμήνυσσε τοῖς τῶν μερόπων
χοροῖς, ἡ θεία Σου γέννησις Θεοκυῆτορ
Ἀγνή, πανύμνητε Δέσποινα, ὅθεν Σοι
γεγηθότες, ἐκβοῶμέν Σοι πόθῳ· χαῖρε τῆς
σωτηρίας, ἡ προκήρυξις κόσμου, καὶ λύσεως
θανάτου ἡμῶν, θεῖον προοίμιον.

Κάθισμα Γ'.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Δέξαι δακρύων μου, πηγὰς
Φιλάνθρωπε, καὶ πρὸς καρδίας μου, τὰς
θλίψεις κάμφθητι, ὁ κλῖνας θόλον οὐρανοῦ,
ἀφάτῳ τῇ σῇ κενώσει, εὐλαβῶς ἐκραύγαζες,
καὶ φιλῆσαι ἀξίωσον, τοὺς ἀχράντους πόδας
σου, Λυτρωτὰ καὶ Νυμφίε μου, Ὅσιων
γυναικῶν ὡραιότητος, μήτερ Κασσιανῇ
ὀλβία.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου, ψυχὴν
καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θεοῦ
Τόκου σου, ἀγνή Παρθένε Μαριάμ, ἐλπίς
τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον,
τῶν ἀπειρῶν πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω

ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ πόθῳ
ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμοὶ 39, 91.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς
μου. (δῖς)

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσεί ἡ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς
μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δῖς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὡραίας πύλης)

Ματ κς' 1 - 13

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ
νυμφίου. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι
καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ'
ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν
λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.
μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ
νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν
αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι
ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον·
δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ
λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν
δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέση
ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν
ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ'
αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ

ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας

μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συμπλήρωμα Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τῆς ἐπιγείου ὑπεριδούσα βασιλείας, πρὸς ἀσκητικούς ἀπεδύσω ἀγῶνας, ἐν θεολήπτῳ ψυχῇ Κασσιανὴ αἰοίδιμε. Καὶ καλῶς ἐν Βυζαντίῳ καὶ Κάσσω ἀγωνισαμένη, Χριστῷ τῷ Παντάνακτι, καὶ σῷ ὠραῖῳ οὐρανίῳ Νυμφίῳ εὐηρέστησας. Καὶ νῦν ἐν τοῖς σκηνώμασι περιπολεύουσα, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων τὴν μνήμην σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψῶσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς Ὁσίας Κασσιανῆς
τῆς Ὑμνογράφου, ἧς καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.
Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὴν στολισθεῖσαν διὰ πάσης
ἀγαθότητος, καὶ ἀρετῆς Κασσιανὴν τὴν
θεοδόξαστον, ὑμνηπόλον δι' ἀσκήσεως
νυχθημέρου, τὴν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
εὐαρεστήσασαν, ὡς λαμπάδα κατανύξεως
τιμήσωμεν, πόθῳ κράζοντες· Χαίροις μήτερ
ὑπέρλαμπρε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι θεωροῦντες, μετανοίας σου
τρόπους, σεμνὴ Κασσιανὴ οὐρανόθεν,
ἀπεθαύμαζον καὶ χοῖκοι, σὼν δακρῶν
ρεῖθρα εὐλαβῶς ἔκραζον, σοὶ πρόβολε
σεμνότητος, καὶ ἦθους ἀκραιφνοῦς τοιαῦτα·

Χαῖρε, ἡ πλήρης ἀγάπης θείας· χαῖρε,
ἀκρότης τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, τῆς σοφίας δι' ἔργων προτύπωσις·
χαῖρε, τῆς ἀξίας συνέσεως δήλωσις.

Χαῖρε, ἡδιστον μελώδημα, ἰσαγγέλου
βιοτῆς· χαῖρε, πάμφωτον φρυκτώρημα,
μετανοίας σωστικῆς.

Χαῖρε, ἡ παριδοῦσα χοϊκὴν βασιλείαν·
χαῖρε, ἡ ἐκζητοῦσα Οὐρανῶν Βασιλείαν.

Χαῖρε, ἀκτὶς μεθέξεως κρείττονος· χαῖρε,
πυξὶς ἐνθέου φρονήσεως.

Χαῖρε, ἀμνὰς ἐκλεκτὴ τοῦ Κυρίου· χαῖρε,
ψεκάς δωρεῶν Παρακλητήτου.

Χαίροις μήτερ ὑπέρλαμπρε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Σώζοντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων
Αποστόλων Εὐόδου καὶ Ὀνησιφόρου.

Ὁ ἅγιος Εὐψύχιος, ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζεται ἡ κόιμησις
τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ τῆς Λυκαόνων
Ἐπαρχίας, τρίτου δὲ ἡγουμένου τῆς Μονῆς
τοῦ Σωτήρος, τῆς ἐπιλεγομένης Βαθέος
Ρύακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας
Κασσιανῆς τῆς Ποιήτριας.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Σταυροῦ

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,
Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὦδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὦδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς·
ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριμέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὦδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς
καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς
Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ
πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ισάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν·
ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ
ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Θεοφίλου ἔρωτι, τοῦ ἄνακτος μὴ στέρξασα, ὁλοσχερῶς τῷ Κυρίῳ, καὶ σῶ Νυμφίῳ ἐδόθης, Κασσιανὴ καὶ βήμασιν, Αὐτοῦ ἀκολουθήσασα, διὰ στερόδας ἀσκήσεως, καὶ μετανοίας εἰς ὕψος, ἡρθης εὐκλείας ἀγήρω.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μήτηρ, παρθενίας ἔτυπον, Κασσιανὴ εὐκλεές, πῦρ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου, δεξαμένη τὸν ἔρωτα, τοῦ Θεοφίλου, σοφῶς κατέλιπες, καὶ ἰσαγγέλως, ἐν γῇ ἐβίωσας, ὅθεν συμμέτοχος, Βασιλείας κρείττονος ἐν οὐρανοῖς, καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, χαρᾶς ἡξίωσαι.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁρμφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τῆς Ἀγίας.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μήτηρ, παρθενίας ἔτυπον, Κασσιανὴ εὐκλεές, πῦρ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου, δεξαμένη τὸν ἔρωτα, τοῦ Θεοφίλου, σοφῶς κατέλιπες, καὶ ἰσαγγέλως, ἐν γῇ ἐβίωσας, ὅθεν συμμετοχος, Βασιλείας κρείττονος ἐν οὐρανοῖς, καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, χαρᾶς ἡξίωσαι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μήτηρ, ἀπαθείας σκηνώμα, Κασσιανὴ τιμαλφές, τῶν παθῶν τῆς συγχύσεως, νοῦν τὸν σὸν ἐκάθηρας, θείου Πνεύματος νάμασι, καὶ ὥφθης σκεῦος, πολυτιμότατον, χαρίτων πλείστων, καὶ εὐωδέστατος, κῆπος συνέσεως, καὶ Χριστοῦ ὑμνήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ σεπτοῦ Νυμφίου σου, τοῦ Παντοκράτορος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Μήτηρ, ἀρετῶν θησαύρισμα, Κασσιανὴ ἐκλεκτή, ταπεινώσεως ἔρεισμα, καὶ στερόρον κρηπίδωμα, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, καταφιλήσαι, Χριστοῦ ἐπόθησας, τοὺς

θεῖους πόδας, καὶ τοῖς βοστρύχοις σου, ὡς πόρνη ἄλλοτε, ἀποσμηξαὶ πάντιμε τῆς κεφαλῆς, ἐν λαμπροῖς σκηνώμασιν, αἰωνιότητος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μήτηρ, νήσου Κάσσου καύχημα, Κασσιανὴ καὶ σεπτὸν, Ἐκκλησίας ωράϊσμα, ἐν σπηλαίοις ὤκησας, ὥσπερ ὄρνις φιλέρημος, καὶ ἀνυμνοῦσα, εὐήχοις ἄσμασι, Χριστὸν καθάπερ, στρουθίον εὐλαλον, τὴν σὴν ἐτέλεσας, βιοτὴν καὶ ἔδραμες Αὐτῷ ταχύ, ὑπαντῆσαι πάνσοφε, ἐν θείοις δώμασι.

Δόξα.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'.

Ὑμνωδία πρέπει σοι θεοτερπῆς καὶ παναρμόνιος, μήτερ Κασσιανὴ ὑμνηπόλε πανένδοξε. Βασιλείας γὰρ ὑπεριδοῦσα γῆϊν, Χριστῷ ἡξιώθης συμβασιλεῦσαι, ἐν δόμοις Παραδείσου. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρῆος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρῥαγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,

εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Συμπλήρωμα Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλέως γηγῆνου τὸν πόθον ἔρωτος, ὑπεριδοῦσαν ἐμφρόνως, Κασσιανὴν εὐκλεῆ, δι' ἀγάπην τοῦ Παντάνακτος ὑμνήσωμεν, ὡς ἀρετῆς ὑπογραμμόν, καὶ ποιήτριαν σεπτὴν, ἁσμάτων ἀναβοῶντες· τῆς Βασιλείας εὐχαῖς σου, Θεοῦ ἡμᾶς μετόχους ποιήσον.